

Unelma kantaa

Sataman illan 28.11.2020 opetus

Arto Malmberg

Messikysymykset ovat tekstin lomassa punaisella.

Keskittykää niihin mitkä nousevat ajankohtaisiksi.

Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen Jumalan Pyhän Hengen vaikutusta kokoontumiseen.

Arto ottaa mielellään vastaan ”kaikenkarvaista palautetta” opetukseen ja kysymyksiin liittyen.

arto@satamaseurakunta.fi

Johdanto:

Olen joskus pitänyt unelmointia aivan turhanpäiväisenä haaveiluna. Olen halveksinut niitä, jotka ovat jakaneet unelmiaan toisillekin, varsinkin sellaisia unelmia, joista voisi sanoa että ne ovat kunnianhimoisia. Asenteeni on ollut ”pessimisti ei pety”. Todellisuudessa on ollut niin, että pessimismini taustalla on ollut nimenomaan pettymys, karvas sellainen.

Unelmia on monenlaisia, niitä syntyy monenlaisista lähteistä. On olosuhteiden, tilanteiden, omien ajatusten ja toisten ihmisten vaikuttamia unelmia. Jumalakin haluaa antaa meille unelmia, kuin myös varmasti vihollisemmekin. Toiset ihmiset ovat enemmän tietoisia unelmistaan kuin toiset.

Tänään pysähdymme nuorukaisen elämään, jolle Jumala antoi unelman ja välähdyksen siitä unessa. Unelma odotti aikaansa. Siihen pääseminen maksoi hänelle paljon, joskin toteutuessaan se koutui kokonaisten kansakuntien pelastumiseksi.

Joosef on erityinen henkilö VT:n henkilögalleriassa. Hän saa huikean määrän ”palstatilaa”, 13 luvun verran. Tuo lukujen määrä jo itsessään kertoo, kuinka merkittävästä henkilöstä ja tapahtumaketjusta on kysymys.

Kuitenkaan missään vaiheessa ei käy ilmi, että Jumala olisi suoraan ilmestynyt Joosefille. Hän on moraaliltaan varsin nuhteeton ja eroaa muusta veljessarjasta radikaalisti.

Jäsennys

1. Joosefin perhetausta
2. Unelman eteen kasautuu pilviä
3. Käsittämätöntä menoa

1. Joosefin perhetausta

1. Isän koti

Joosef syntyi noin v. 1915 eKr, yhdenneksitoista pojaksi Jaakobin perheeseen. Joosef oli Jaakobin lempivaimon Raakelin lapsi.

Pysähdytään vähäksi aikaa Joosefin perhetilanteeseen. Ensinnäkin isä Jaakob osti esikoisoikeuden vanhemmalta veljeltään Eesaulta yhdellä hernekeittoaerialla. Esikoisoikeus tarkoitti korkeinta arvovaltaa perheessä, oikeutta lupauksen siunaukseen eli perintäoikeutta Kanaaniin ja liittoa Herran kanssa. Kyseessä ei ollut mikään vähäpätöinen asia.

Jaakob, joka oli äitinsä Rebekan suosikki, huijasi äitinsä rohkaisemana isäänsä lisakkia antamaan itselleen esikoisen siunauksen.

Liekö Rebekalla ollut mielessä Jumalan ilmoitus lastensa erilaisista kutsumuksista, vastaus jonka hän sai Jumalalta kysyessä miksi lapset sysivät toisiaan kohdussa.

”25:23 Ja Herra sanoi hänelle: ”Kaksi kansaa on sinun kohdussasi, kaksi heimoa erkanee sinun ruumiistasi, toinen heimo on toista voimakkaampi, vanhempi palvelee nuorempaa.” 1. Moos

Rebekan kannustaessa Jaakobia toimimaan petollisesti, homma ei mennyt putkeen.

Rebekka kärsimättömydessään halusi itse kontrolloida tilannetta ja alkoi omavoimaisesti itse toteuttamaan Jumalalta saamaansa vastausta. Siitä ei seurannut hyvää kenellekkään.

Sovellus: Jos lähdemme toteuttamaan Jumalan lupauksia omassa voimassamme ja kärsimättömydessämme, menemme harhaan ja siitä koituu vain haittaa Jumalan valtakunnan näkökulmasta. Sen näemme selkeästi myös Jaakobin elämästä. Vaikka Jumala kuitenkin pystyy kääntämään ”ketunlenkitkin” palvelemaan tahtoansa.

1. Onko sinulla unelmia, joiden toteutumista haluaisit kovasti jouduttaa?

Jatketaan vielä Jaakobin elämästä...

2. Elämä kuin saippuaopperassa

Esikoissiunaushuijauksen seurauksena, hän pakeni veljeään Eesauta enonsa Laabanin luo, Mesopotamiaan.

Jaakob, joka oli pettänyt, joutui myös itse petoksen uhriksi enonsa luona. Kun hän seitsemän vuotta palveltuaan enoan luuli saavansa puolisoon rakastamansa naisen, Raakelin, hän häyön jälkeen huomasi viettäneensä sen tämän sisaren, Leraan kanssa. Jaakob sai myös viikon päästä vaimokseen Raakelin, mutta moniavoisuus ja vaimojen eri arvoinen kohtelu heitti synkän varjon perhe-elämään. Jaakob maksoi työllään toisenkin vaimon hinnan uudella seitsemän vuoden jaksolla. Jumalan siunauksesta hän myös rikastui kovasti Laabanin palveluksessa.

Jaakobilla oli lopulta kaksi vaimoa ja kaksi orjatarta, joiden kanssa hänellä oli lapsia. Niin kuin lasten nimistä voimme päätellä, elo ei ollut kovin sopuisaa Joosefin lapsuuden kodissa. Elämän meno oli kuin nykyisissä saippuasarjoissa.

31Ja kun Herra näki, että Leeaa hyljittiin, avasi hän hänen kohtunsa; mutta Raakel oli hedelmätön.

32Niin Leea tuli raskaaksi ja synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ruuben, sanoen: "Herra on nähnyt minun kurjuuteni; nyt on mieheni rakastava minua".
1. Moos 29

Raamatun kerronta etenee siten, että Leea saa vielä kolme poikaa lisää, jotka hän nimeää seuraavasti:

Simeon = hän on kuullut, "Herra on kuullut että minua hyljitään".

Leevi= hän kiintyy, "nyt kai mieheni vihdoinkin kiintyy minuun, kun olen synnyttänyt kolme poikaa".

Juuda= kiittää, "nyt minä kiitän Herraa".

Raakel kadehti sisartaan ja antoi orjattarensa Bilhan Jaakobille vaimoksi, että hän synnyttäisi tälle lapsia.

Bilha saikin kaksi poikaa joille Raakel antoi nimet. Ensimmäinen sai nimen **Daan= hankkinut oikeuden**. Raakel ajatteli: "Jumala hankki minulle oikeuden, ja hän kuuli minun ääneni ja antoi minulle pojan".

Toisen pojan nimeksi tuli **Naftali= taistelut**. "Jumalan taisteluja minä olen taistellut sisareni kanssa ja olen voittanut".

Leea vuorostaan antoi Jaakobille vaimoksi orjattarensa Silpan joka synnytti tälle kaksi lasta. Lasten nimet olivat.

Gaad=onneksi

Asser= onni, ylistää. Leea ajatteli: "Onnellista minua! Niin, naiset ylistävät minua onnelliseksi." Ja hän antoi hänelle nimen Asser.

Leea sai vielä itse viidennen ja kuudennen pojan, jotka nimesi seuraavasti.

Isaskar=palkka, ostaa. "Jumala on palkinnut minulle sen, että annoin orjattareni miehelleni".

Sebulon = asua ja asunto. "Nyt mieheni on asuva minun luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa."

Lopulta Raakelkin saa kaksi poikaa. Heidän nimensä.

Joosef= hän antaa vielä. "Herra antakoon minulle vielä toisen pojan".

Benoni = kärsimyksen poika, tähän synnytykseen Raakel kuoli. Jaakob antoi Benonille nimen **Benjamin = onnen poika**.

Poikien nimiä lukiessa, tulen siihen johtopäätökseen että perheessä oli valtataistelua, kateutta, eriarvoisuutta. Uskon isän perhe-elämä ei mennyt oikein putkeen. Se ei oikein toiminut Aabrahamilla, Iisakilla, eikä myöskään Jaakobilla. Kuitenkin Jumala oli valinnut heidät ja tuosta suvusta syntyi kansa, josta syntyi maailman vapahtaja.

Sovellus:

Raamattu voi tuntua välillä liiankin rehelliseltä kirjalta. Se ei kaunistele näiden uskon isien elämää, vaikka me helposti haluaisimme itse kaunistella sitä.

Jaakobin perhe-elämä ei meidän ajan mittapuulla ollut kovinkaan kummoista.

Toisaalta meidän pitää huomioida aikakauden erilaisuus ja sen raadollisuus. On epäreilua verratta tämän päivän mittareilla, tuon ajan ihmisten elämää ja tilanteita.

Kuitenkin tästä perheestä alkaa erityinen Israelin kansan kasvun vaihe. Mitä tämä meille kertoo. Kertoo ainakin sen, että Jumalan valinta ei perustu ansioon, vaan armoon. Jaakob ei ollut mallikelpoinen perheen pää, eikä hän oikein osanut kasvattaa lapsiaan.

Nyt kun katsomme Israelin kantaisiä, niin voimme vain todeta heidän epäonnistuneen usein ja todeta heidän raadollisuutensa. Siitä huolimatta Jumala sitoutui Aabrahamille antamaansa lupaukseen, tehdä hänen suvustaan suuri kansa.

Tuon lupauksen pitäminen osaltaan julistaa Jumalan uskollisuutta ja huolenpitoa, mylös meitä tämän päivän kristittyjä kohtaan.

2. Mitä ajatuksia sinussa herättää Jaakobin perhetilanne, sekä Jumalan huolenpito ja johdatus siitä huolimatta?

Palaan vielä Jaakobin elämänvaiheisiin...

3. Johtaja ilman johtajuutta. 1. Moos 34

Kun Jumala kehotti Jaakobia lähtemään takaisin isänsä luokse, hän lähti ja sillä reissulla hän kohtasi myös veljensä Eesaun.

Jaakob jäi kuitenkin puolitiehen kohdattuaan veljensä Eesaun, eikä mennytkään isänsä luokse, niin kuin Herra häntä kehotti.

Jaakob leiriytyi Siikkemin kaupungin läheisyyteen. Siitä seurasi paljon surua ja tuskaa. Jaakobin tytär Diina raiskattiin Sikemissä. Tuolloin Jaakob ei osoittanut johtajuutta perheessä, eikä suhteessa Sikemin miehiin.

Sen seurauksena kaksi Leean poikaa Simeon ja Leevi surmasivat Sikemin kaupungin kaikki miehet, koston sisarensa surmasta. Täysin suhteeton teko, siitäkin huolimatta, vaikka Diinan raiskaus oli myös tosi väärin. Sikemin miesten surmaamistakaan Jaakob ei tuominnut, hän oli lähinnä huolissaan omasta ja sukunsa turvallisuudesta.

Perhettä siis rasittavat monet vaikeat ja raskaat asiat. Oli sisäisiä jännitteitä ja käsittelemättömiä asioista, sekä ulkoapäin tulevia uhkia. Tällaisessa ilmapiirissä Joosefia kasvatettiin.

2. Unelman eteen kasautuu pilviä

1. Varjojen vaikutus

Aloitetaan 1. Moos 37 luvun toisesta jakeesta.

'Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden vanha, oli hän veljiensä kanssa lampaita paimentamassa; hän oli nuorukaisena isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien seurassa. Ja hän kertoi isälleen, mitä pahaa kuuli heistä puhuttavan. Ja Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiansa, koska hän oli syntynyt hänelle hänen vanhalla iällensä, ja hän teetti hänelle pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan. Kun hänen veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljiänsä, vihasivat he häntä eivätkä voineet puhutella häntä ystävällisesti. '

1. Mooseksen kirja 37:2-4

Jaakobin toisti suhteessa poikiinsa samankaltaista puolueellisuutta, kuin mikä oli hänen omassa lapsuuden kodissaan. Jaakob oli ollut äitinsä suosikki, kun taas vastaavasti Eesau oli ollut isänsä suosikki.

Jaakobin puolueellisuus ja eriarvoinen kohtelu loivat otollista maaperää veljesvihalle. Joosef oli siis lampaita paimentamassa veljiensä Gaadin ja Asserin, sekä Daanin ja Naftalin kanssa.

Iso Raamatun tietosanakirja tietää kertoa, että Joosefille teetetty hieno tunika oli todennäköisesti ylimystenkin käyttämä puku. Kaikilla ei ollut varaa hankkia vastaavaa pukua koko elinaikanaan. Tuo puku koko ajan julisti veljille hänen erityistä asemaansa perheessä.

Joosefin oma käytöskään ei puoleltaan auttanut veljesrakkauden syntymisessä.

Tulkitsen Joosefin käytöstä tekstistä kahdella eri tavalla. Joko hän oli vilpittömän hyväuskoinen ja naiivi. Jotain Joosefista kertoo sekin että hän kanteli isälleen omista veljistään. Oliko hän kenties pilalle hemmoteltu lellikki, joka ei tajunnut, eikä halunnut ottaa huomioon veljiensä tunteita. Jaakob ja Joosef olivat aikalailla pihalla perheen tunneilmastosta, kun eivät nähneet kytevää veljesvihaa.

Jaakob ei ollut pohtinut elämänsä varjoja, eikä käyttäytymistään kovinkaan seikkaperäisesti. Käsittelemättöminä ja tiedostamattomina elämän vääristymät tekivät tuhoisaa jälkeä isän ja veljesten välisiin suhteisiin.

Sovellus:

Henkilöhistoriallamme on suuri vaikutus elämäämme. Jos ja kun elämässämme on asioita, jotka heittävät varjoa tähän päivään, on ne syytä käsitellä. Niitä ei pidä lakaista maton alle ja toivoa, että aika parantaa haavat. Märkivä haava ei paranne peittelyllä, vaan antamalla mädän tulla ulos ja haavan puhdistamisella.

On tärkeää pohtia sitä, mitä itselle on tapahtunut ja olla siinä rehellinen itselleen ja läheisilleen. Ole rehellinen myös siinä, missä itse olet mennyt harhaan. Silloin anteeksiantamuksen voima, Jeesuksen veri voi tulla ja puhdistaa kaikesta vääryydestä.

3. Tunnistatko omassa lapsuuden kodissa olleita käsittelemättömiä asioita, joilla on ollut omaan elämääsi hankaloittava vaikutus?

4. Millä tavoin olet työstänyt niitä?

Toinen vaihtoehto on jättää asiat käsittelemättä, puhumatta, kohtaamatta. Silloin tulee virittäneeksi aikapommin, joka räjähtää ennemmin tai myöhemmin. Se voi tapahtua omassa tai lasten elämässä. Vähän samoin, kuin kävi lopulta Joosefin perheessä.

Toinen sovellettava asia elämäämme on lähimmäisten tasapuolinen kohtelevinen. On helppoa olla puolueellinen suhteessa niihin ihmisiin, joiden kanssa kemiat toimii. Vastaavasti on helppo sortua syrjimään niitä, joiden kanssa kemiat ei toimi. Tämä kemia asia on myös ilmeinen vanhempien ja lasten välisissä suhteissa. Jaakob puolueellisuus ja laiminlyönnit edesauttoivat sitä että Joosefin ja veljien välit tulehtuivat.

2. Jumalan unelma

'Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. Hän näet sanoi heille: "Kuulkaa, minkä unen minä olen nähnyt. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni." Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden. '

1. Mooseksen kirja 37:5-8

Joosefin unien jakaminen veljilleen ei herätä heissä ihailua. Mielenkiintoista on se että veljet tulkitsevat itse unen samantien, eikä kukaan edes epäile unien tulkintaa.

Tätä lukiessa ihmettelen, että miksi Joosef menee kertomaan näitä uniaan ja eikö hän tajua veljien reaktioista, missä mennään.

Lukijana on helppo arvostella toisten käyttäytymistä. Kuitenkin silloin kun itse on asioiden keskiössä, on näkökulma usein aivan liian suppea hahmottamaan kokonaiskuvaa.

Nyt on helppo sanoa, että Joosefin ei olisi kannattanut jakaa uniaan vielä tässä vaiheessa veljilleen.

Jumala antoi Joosefille unen kautta välähdyksen tulevaisuudesta.

Joosef ei itse tiennyt mitä se tulisi lopulta tarkoittamaan ja veljet todennäköisesti vielä vähemmän.

Jumalan missio kaiken taustalla oli pelastaa koko Jaakobin perhe, sekä kasvattaa siitä kansakunta. Hän johdattaisi perheen paikkaan, missä sillä olisi hyvät mahdollisuudet lisääntyä ja kasvaa kansakunnaksi.

Joosef on osa tuota suurempaa missiota, josta hänelle annetaan vain pieni pilkahdus. Jumala kuitenkin vie suunnitelmaansa vääjäämättä eteenpäin, huolimatta siitä että saatana haluaa tuhota, niin Joosefin, kuin koko Jaakobin perheen. Siinä vihollinen tehokkaasti hyödyntää Jaakobin vääristyneitä kasvatustapojen ja perheen tulehtunutta ilmapiiriä.

Kun Jumala antoi Joosefille pilkahduksen tulevaisuudesta. Joosef ei tuossa vaiheessa ollut valmis, eikä kypsä tulevaan tehtäväänsä. Itse tulkitse Joosefin käytöstä siten, että hän oli pikemminkin täynnä itseään. Ehkä hän itsekin tulkitse uniaan siten, että joskus olisi suvun päämies. Jumalan unelma ja missio oli kuitenkin paljon pidemmällä ja vaikuttavampi, kuin Joosef pystyi aavistamaan.

Hänen oli tarpeellista käydä kärsivällisyyden ja kärsimyksen korkeakoulua vielä pitkään, ennen kuin asiat loksahdaisivat paikoilleen.

Sovellus:

Jumala on voinut meillekin antaa välähdyksiä tai unelmia tulevasta. Omat ja läheistemme näkemykset, sekä tulkinnat voivat olla aikalailla erilaisia, kuin mikä on lopullinen täyttymys.

Jumalan mahdollisuuksia ja hänen valtakuntansa etenemistä sen ei kuitenkaan tarvitse estää. Tärkeää on seurata Herraa uskollisesti silloinkin, kun olosuhteet ja tilanteet eivät ole sitä, mitä odotimme sen olevan. Silloinkin on syytä olla kärsivällinen, kun asiat eivät etene mielestämme tarpeeksi nopeasti.

5. Tunnistatko Jumalan antaneen sinulle jonkun unelman, unelmia?

Jos, niin millaisia?

3. Ei profeetta omalla maallaan

Joosef näkee toisenkin unen, jonka hän kertoo myös isälleen. Siinä aurinko, kuu ja yksitoista tähteä kumartavat häntä. Jälleen tulkinnasta ei ole erimielisyyttä, hänen perheensä tulisi kumartamaan häntä. Unien tulkinta tulee jälleen isän ja veljien suusta. Tilanne päättyy siihen, että Jaakob nuhtelee Joosefia unista ja jää pohtimaan asiaa. Veljet vastaavasti kahdehtivat häntä.

Tässäkin pitää paikkansa Jeesuksen sanat siitä, ettei kukaan ole profeetta omalla maallaan.

Sovellus:

Kuinka yleistä lieneekään kateus hengellisissä piireissä. Itse olen törmännyt siihen tuon tuostakin. En tiedä että kukaan olisi ollut minulle kateellinen, mutta itse olen kokenut välillä voimakkaitakin kateuden tunteita. Jos nuo tunteet ja ajatukset ovat saaneet tehdä pesänsä mieleeni, on se kaventanut omaa ajatteluani ja omasta palvelutyöstäni on kaikonnut ilo ja vapaus.

Silloin ei ole ollut muuta tietä kuin tunnustaa se syntinä toiselle uskovalle ja tietysti Jumalle. Samoin myös sanoa ihan ääneen, että olen ollut kateellinen ja haluan hyljätä tuon synnin ja siunata kauteuteni kohdetta.

Hyvä lääke kateuteen on ymmärrys siitä, että jokaisella meistä on oma ainutlaatuinen paikkamme Kristuksen ruumissa.

**6. Millaista kateutta tunnistat tai olet tunnistanut itsessäsi tai muissa?
Miten olet työstänyt sitä tai miten sitä kannattaisi työstää?**

Jatketaan Joosefin vaiheita

3. Käsittämätöntä menoa

1. Jumalalla on sormensa pelissä

14 Ja hän(Jaakob) sanoi hänelle (Joosefille): "Mene katsomaan, kuinka veljesi ja karja voivat, ja kerro sitten minulle." Niin hän lähetti hänet matkalle Hebronin laaksosta, ja hän tuli Sikemiin.

15 Ja muuan mies kohtasi hänet, hänen harhaillessaan kedolla; ja mies kysyi häneltä: "Mitä etsit?"

16 Hän vastasi: "Minä etsin veljiäni; sano minulle, missä he ovat paimentamassa."

17 Mies vastasi: "He lähtivät pois täältä, sillä minä kuulin heidän sanovan: 'Menkäämme Dootaniin.'" Niin Joosef meni veljiensä jäljissä ja löysi heidät Dootanista.

1. Moos 37

Sovellus;

Jaakob ja Joosef olivat sokeita kasvavalle veljesvihalle. Liekö yhtenä suurena syynä se, ettei Jaakobilla ollut toimivaa suhdetta toisiin poikiinsa.

Matka veljien luokse ei ollut ihan lyhyt.

Kuitenkin pienintä yksityiskohtaa myöten Jumalan johdatus on nähtävissä, myös siinä että Joosef ”törmää” muuan mieheen. Tämä mies sitten ”sattumalta” on kuullut veljien keskustelevan ja tietää neuvoa Joosefin heidän luokseen. Inhimillisesti voisi sanoa että surkea sattuma Joosefin kannalta, mutta kokonaiskuvan kannalta tärkeä yksityiskohta, joka kertoo Jumalan pilkuntarkasta suunnitelman toteuttamisesta.

2. Aikapommi räjähti

18 Kun he kaukaa näkivät hänet ja ennenkuin hän saapui heidän luokseen, pitivät he neuvoa tappaaksensa hänet.

19 He sanoivat toisillensa: "Katso, tuolla tulee se unennäkijä!"

20 Tulkaa, tappakaamme nyt hänet ja heittäkäämme hänet johonkin kaivoon ja sanokaamme: villipeto on hänet syönyt. Saammepa sitten nähdä, mitä hänen unistaan tulee."

1. Moos 37

Veljien viha leimahtaa, kun he vain näkevätkin kaukaa Joosefin tulevan. Viha, katkeruus, kateus ovat paisuneet veljien sydämissä murhanhimoiksi. Vanhin veli Ruuben hillitsee murhanhimoa sen verran, etteivät he tapa Joosefia siihen paikkaan. Hänellä on pelastussuunnitelma Joosefin varalle, joka kuitenkin menee mynkään.

Veljet riisuvat Joosefilta puvun, joka on julistanut heidän kateuden ja vihan synkistämille sydämille, heidän osattomuuttaan ja eriarvoisuuttaan isän edessä. Joosefin he heittävät hylättynä, häväistynä, lähes alastomana tyhjiin kaivoon. Nyt viimeistään Joosef tajuaa asioiden oikean laidan. Kokemus on varmasti murskaava, ahdistava, järkyttävä, shokeeraava. Sanat eivät riitä kuvamaan Joosefin ahdistuksen ja shokin määrää.

Se että veljet myyvät hänet vielä orjaksi vierasheimoisille, on jotain todella järkyttävää. Miten kukaan voi tehdä tällaista veljelleen, nyt moni käsittelemätön asia ja pettymys eskaloituu, maton alle lakaistut asiat ryöpsähtävät silmille. Joosefin elämästä tuli yhdessä hetkessä yhtä helvettiä, eikä sille näyttänyt tulevan loppua, päinvastoin. Hänen vapautensa ja asemansa suosikkipoikana oli mennyttä. Mitähän on Joosefin mielessä liikkunut? Me ainakin voimme kysyä. Miten rakastava Jumala voi sallia omalleen tällaisen kohtelun?

Tarvitsiko Joosef noin järkyttävän kohtelun, että hän ymmärtäisi tilansa tai että hänestä saattoi kasvaa tehtävänsä mittainen mies. Tätä voisi spekuloida loputtomiin. On kuitenkin selvää että nämäkin tapahtumat muovasivat osaltaan Joosefia ja hänen luonnettaan. Tässäkin kohtaa on totta Raamatun sana.

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut."

Room 8:28

Joosefista voi sanoa, että hän oli Jumalan aivoituksen mukaan kutsuttu.

7. Millaisia ajatuksia sinussa herättää se, että Jumala salli Joosefin kokea noin kovia vaiheita elämässään?

Mitä se kertoo sinulle Jumalan johdatuksesta ja hänen huolenpidostaan?

Sovellus:

Onko sinua kohdannut järkyttävä hylkääminen, kaltoin kohtelu, jopa veljiksi tai sisariksi kutsuttujen taholta.

Jos on, et ole ensimmäinen jolle on tapahtunut niin, jos se juuri nyt tällä hetkellä yhtään helpottaa. Tilanne on voinut tulla ns. puskista, et ole yhtään ollut kartalla

mistä tapahtumat juontaa. Joosef ei ansainnut tuollaista kohtelua, mutta silti hän joutui sen kokemaan. Se myös osaltaan oli muovaamassa häntä. Voisiko elämässämme tapahtuneet kipeät ja tuskalliset tapahtumat, ollakkin sellaisia asioita, jotka parhaimmillaan muovaavat meitä tulevaa varten. Kipeistä kokemuksistamme voi Jumalan käsissä tulla timantteja, jotka saavat olla kirkastamassa Jumalaa ja hänen rakkauttaan.

Tuska ja ahdistus osaltaan selkeyttävät sitä missä on syvin turvamme. Vaikeudet joko vievät meitä lähemmäksi tai kauemmaksi Jumalasta.

Lopuksi vielä

3. Kylvön niittoa...

37:31 Niin he ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen.

37:32 Sitten he lähettivät tuon pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan kotiin isälleen ja sanoivat: "Tämän me löysimme; tarkasta, onko se poikasi ihokas vai eikö."

37:33 Ja tarkastettuaan sen hän sanoi: "Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on hänet syönyt; totisesti, Joosef on raadeltu kuoliaaksi."

1. Moos

Jaakob huijasi aikoinaan itselleen esikoisen siunauksen isältään, tapamalla laumasta lampaan.

Samoin Jaakobin omat pojat huijaavat omaa isäänsä tappamalla laumasta vuohen ja kastoivat Joosefin vaatteen sen vereen.

Mitä Jaakob oli kylvänyt, sitä hän joutui niittämään.

Sovellus;

Niittämisen ja kylvämisen lakia emme voi täysin välttää, uskoontultuammekaan.

Jumala antaa täysin syntimme anteeksi, yksin uskon kautta Kristukseen Jeesukseen.

Se sana on varma ja sitä ei pidä epäillä.

Kuitenkin sen mitä olemme tehneet ja teemme vaikuttaa niin meihin, kuin lähimmäisiimme. Mitään asiaa mitä me teemme täällä maan päällä, emme tee tyhjiössä, niin ettei sillä mihinkää mitään vaikutusta. Siksi on tärkeää valvoa ja etsiä Jumalan tahtoa ja olla hänelle kuuliainen.

8. Millaista hyvää kylvöä ja hedelmää siitä, olet saanut kokea elämässäsi?

Entä millainen kylvö on hankaloittanut elämäsi?